

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ σ. νοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ ἀυθαίρετος ὑπερτίμησις του παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Πολλοὶ ἀναγνώσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ βιβλία τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ἀρκεῖ νὰ μᾶς στείλουν 8 δραχμὰς εἰς γραμματόσημα δι' ἕκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου των καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

ΣΕΝΕΚΑΝ, Κεφαλληνίαν.— Τὰ γνωμικὰ σας δὲν εἶνε ἐπιτυχῆ. Καὶ πολὺ φυσικὰ συμβαίνει αὐτό. Τὰ γνωμικὰ δὲν εἶνε φράσεις κοινῆς ἐννοίας. Εἶνε τὸ ἀπόσταγμα τῆς σκέψεως, τῆς σοφίας. Γι' αὐτὸ εἶνε ὀλίγοι ἐκεῖνοι οἱ συγγραφεῖς ποὺ ἀφήσαν τέτοιες συλλογές. Τῶν ἄλλων ὄλων τὰ γνωμικὰ σταχυολογοῦνται ἀπὸ τὰ ἔργα τους. Ἴδου, ἐπὶ παραδείγματι μερικά τῶν γνωμικῶν σας:

«Αἰ ἀνασκαφαὶ τοῦ μυαλοῦ μού
Γνωμικά:

(Ὁ δηλὸς ἐχθρὸς μοιάζει σὰν τὴν θρυαλίτιδα τῆς ὁποίας, σὰν θάλης τὸ ἕνα ἄκρον εἰς χρῆσιν ξεσπᾶ εἰς τὸ ἄλλο.)

(Ὁ Πλούτος καὶ ἡ Εὐτυχία εἶναι δύο «ἀνσοποδῆ» ἐχθροὶ, ὅταν συναντηθοῦν λοιπὸν παίζουν ἀναμεταξύ των αἱματηρὴ μονομαχία, τῆς ὁποίας τὰ συμπώματα πλυρώνη ὁ κάτοχος τοῦ πρώτου.)

(Ὁ πολὺ ὑπερήφανος ἄνθρωπος μοιάζει τοῦ παππαγάλου, ὅστις σιωπᾷ πρὸς τὸ παρὸ ἀγνώοντας τὴν γλώσσαν τῶν ἀνθρώπων.)

(Σχολεῖο καὶ μαθηταὶ μοιάζουν ἀκριβῶς τοῦ τουφεκιοῦ τοῦ ὁποίου «κανούλι» εἶναι ἡ τάξης «μπουτούνια» ἢ μαθηταὶ καὶ «καπούλι» τὸ ἀπολυτήριον.)

(Ἡ ἐκ φύσεως εὐγένεια, μοιάζει ὡσὰν τὴν μερσύνα, τῆς ὁποίας ὅσο τρυγᾶς τὰς κορυφὰς τόσο ἐξαπλοῦτε.)

(Ὁ ἐγράμματος καὶ ἀγράμματος δυστηχεὶς μοιάζουν σὰν δύο τυφλοὺς ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος διατηρεῖ ἕνα μάτι.)

(Ἡ δύστροπη γριά μοιάζει σὰν τὸ παλιὸ κρασί, τὸ ὁποῖον δυστηχῶς, θγάζει «ἀνθούλι».)

(Ὅταν βλέπει παλαιὸ σου ἐχθρὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸ μέρος σου ζητώντας συγχώρεση, νὰ σκεφτῆς ὅτι ἦρθε καιρὸς νὰ σὲ θλάψει ἢ ἄρχισε νὰ μελετᾷ τὰ ἱερά βιβλία.)

Καὶ τώρα νὰ ἡ γνώμη μας: Πάψτε, πρὸς Θεοῦ, νὰ γράφετε γνωμικὰ καὶ γράφετε ὅ,τι ἄλλο θελήσετε. Ὅ,τι ἄλλο, πλὴν γνωμικῶν.

ΑΛ. ΚΟΛΟΒΟΝ.— Τὸ ποίημά σας... περιέργο. Καὶ καλὸ δηλαδὴ καὶ κακό. Μὲ στίχους ἐπιτυχεῖς καὶ στίχους ἀνεπιτυχεῖς. Καλοφτιασμένο ἐδῶ, ἄτεχνο ἐκεῖ. Ἴδου:

ΠΙΚΡΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Τῆ νύχτα, τὸ θαπόρι σὰ (σφυρίζη,

Ξυπνάει τὸν κοιμισμένο μου τὸν πόνου παληοὺς καημοὺς, ὠϊμένα, μοῦ θυμίζει, ποὺ δὲν ξεχνιῶνται μόνο μὲ τὸ χρόνο.

Θαλασσινὸ ταξίδι, γνωριμία, ὄρκοι, ἀγκαλιές, φιλία, τραγοῦδι, ὄνειρα πλάνα. Μὰ σὰν τὸ λουλουδί, ποὺ δύναμι δὲ σὴν καμμία στοῦ παγωμένου βορρηᾶ τῆς μανίας κι' Ἐκεῖνη χάθηκε. Εἶν' ἀγγελοῦδι...

Γι' αὐτὸ ἡ καρδιά μου, τὸ θαπόρι σὰν ἀκούη, τὸ «φεύγω» γι' ἄλλους τόπους νὰ τῆς λέη, θλιμμένα τὶς χορδές τῆς σιγοκρούει. Γιὰ δύο ἀστέρια ποὺ σβυστήκαν σιγοκλαίει.

Καὶ τώρα πῶς συμβαίνει αὐτὴ ἡ ἀνωμαλία; Ἐγράψατε τοὺς στίχους σας προχείρως; Δὲν τοὺς ξανακυττάξατε γιὰ τὸ ἀπαραίτητο «χτένισμα»; Ἄλλη ἐξήγησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ δοθῆ. Διηρθῶστε λοιπὸν τὸ ποίημά σας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ἀρχίζει καλὰ ὁπωσδήποτε καὶ χαλαεῖ ἀπ' τὴν μέση καὶ κάτω.

ΑΛΕΚΟΝ ΓΚΟΜΟΖΙΑΝ, Λιδωρικῆ. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας:

«Κύριε διευθυντά,

Μόλις σήμερα, μέσον τοῦ ἀξιοτίμου ὑμῶν περιοδικοῦ, ἔλαθα τὴν ἀπογοητευτικὴν, δι' ἐμὲ, ἐπὶ τοῦ ποιήματός μου, ὃ σὰς ἀπέστειλα, ἀπάντησίν σας. Λόγω τοῦ ὅτι δὲν κατ' ἐνοήσατε τὰς ὑψηλὰς ἐνοίας τοῦ σενέτου μου («οἱ πρῶτες νοσταλγίες» Φύλλον περιοδικοῦ σας: 656 ἔτος 13ον) Λόγω λοιπὸν τούτου λέγω ἐπέσατε εἰς τὴν τραγικὴν ὁσον καὶ ἄδικον παρεξήγησιν: Νὰ ἀπορίψετε τὸ ποίημά μου ὡς ἀκατάληλον, συνυστῶντας με συγχρόνως νὰ «μελετήσω Ἑλληνὰς ποιητάς. Ἄδίκως ὁμως... Ἐν τούτοις περιπέσατε εἰς ἕν φρικτὸν λάθος. Ἄλλ' ἄς ρίψωμεν λήθην εἰς τὰ περασμένα. Ἦδη σὰς στέλω ἕτερον μου ποίημα ἐλπίζων ὅτι τούτον δὲ θὰ ὑποστή τὸ «κάζο» τοῦ προηγουμένου.

Ἡ ἀπάντησις σας, ἄς ἔλθῃ τὸ ταχύτερον.»

Ὅχι, φίλε κύριε, δὲν ἐπέσαμε εἰς «τραγικὴν παρεξήγησιν», ὅπως γράφετε. Τὸ ποίημά σας θὰ ἦτο ὡς σὰς ἐγράφαμε: Ἄνεπιτυχές. Ν' ἀκούτε τὶς κρίσεις μας μὲ σεβασμὸν, ἐφ' ὅσον μᾶς τὶς ζητᾶτε σεις ὁ ἴδιος ἄλλωστε. Καὶ μὴν ἀποκαλῆτε τὸ δεκατετράστιχον «σενέτο». — Σενέτο λέγεται. Μᾶς γράφετε ἀκόμη ὅτι «ὃ ἐν κατ' ἐνοήσαμε τὰς ὕψηλὰς ἐνοίας τοῦ σενέτου σας.» Ἀφοῦ δὲν

εἴμασθε σὲ θέσι νὰ νοιώθουμε τέτοια πράγματα, γιὰτὶ τότε μᾶς στείλετε τοὺς στίχους σας νὰ σὰς τοὺς κρίνουμε; Φροντίστε λοιπὸν νὰ εἰσθε ὀλιγώτερον ἀπαιτητικὸς, περισσότερον μετριόφρων καὶ πολὺ - πολὺ ὀλιγώτερον ἀνορθόγραφος. Μὲ τὴν τακτικὴν σας δὲν κερδίζονται ἢ ποιητικὲς δάφνες. Διαβάστε. μορφωθῆτε. Αὐτὸ εἶνε τὸ πᾶν. Ἄκούτε μὲ σεβασμὸν τοὺς περισσότεραν πείραν ἀπὸ σὰς ἔχοντας Διαφορετικὰ δὲν θὰ ἐπιτύχετε, ὅχι μόνον στὴν ποίησι, ἀλλὰ καὶ στὴ ζωὴ ἐν γένει. Οἱ ποιηταὶ, οἱ πραγματικοὶ ποιηταὶ, εἶνε σεμνοί. Πιστέματὲ μας. Τὸ νέο σας ποίημα καλύτερον κάπως τοῦ προηγουμένου. Μὰ ὅχι τέλειον

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β
(Τηλ. 26-135)
 Ἰδρυτής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
 Διευθυντής: ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
 «Ὁροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»
 Ἑσωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος Δραχ. 200 Ἑσωτερικοῦ Δολλάρ. 6
 » Ἐξάμηνος » 100 Ἀμερικῆς » 7
 καὶ δι' ὄλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκό ἔτησι συνδρομὴ σελλί-
 νια 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται
 πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,
 Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β.
 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου δραχ. 4.
 Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ
 φύλλον πώλησιν ἢ Ἐταιρεία New York News Agency General
 P. O. Box 497, New York City, ἐκπροσωποῦμενη παρὰ τοῦ
 κ. Κ. Καλοπούλου»